

ning nr. 1426/2003 om frist- og forældelsesregler på Skatteministeriets område. Det var Fristudvalgets opfattelse, at adgangen til at foretage ændringer som følge af en ansættelse vedrørende den skattepligtige eller dennes ægtefælle skulle bevares, dog med visse præciseringer og justeringer af bestemmelsens anvendelsesområde. Udvalgets anbefalinger til ændringer blev gennemført ved lov nr. 410 af 2. juni 2003.

Fristudvalget anbefalede endvidere, at der i relation til fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift skulle gælde en tilsvarende bestemmelse om, at ændringer, der er en direkte følge af en ændring af et afgiftstilsvaret for samme eller en anden afgiftsperiode, kan gennemføres uden for den ordinære frist. Bestemmelsen fremgår nu af skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 2.

Ifølge skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3, kan en ansættelse ændres uden for den ordinære ansættelsesfrist, jf. skatteforvaltningslovens § 26, hvis en ansættelse af overdragelsessummen for et aktiv, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 6, eller afskrivningslovens § 45, stk. 3, vedrørende en anden skattepligtig er ændret.

Fristudvalget fandt ikke anledning til at foreslå ændringer af bestemmelsen. Fristudvalget fremhævede i den forbindelse, at ansættelser efter bestemmelsen som hovedregel kan foretages inden for den ordinære ansættelsesfrist eller umiddelbart herefter, hvis ansættelsen vedrørende den anden part er foretaget inden for den ordinære ansættelsesfrist, og denne ikke er påklaget. Endvidere vil den skattepligtige ved skatteankenævnets behandling blive inddraget i sagen gennem partshøring. Uanset at ansættelsesændringer efter bestemmelsen kan foretages på et senere tidspunkt end ovenfor anført, vil den skattepligtige derved være bekendt med, at overdragelsessummen kan blive ændret som følge af en ændring af ansættelsen for den anden aftalpart.

I relation til forældelse anbefalede udvalget, at de afledte skattekrav som hidtil skulle undergives forældelse efter 1908-loven.

Skatteministeriet finder, at ovennævnte ekstraordinære genoptagelsesgrunde bør opretholdes. For skatteansættelser foretaget efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2 og 3, eller fastsættelse af afgiftstilsvaret, jf. § 32, stk. 1, nr. 2, der i dag vil være afskåret efter 5 år som følge af forældelse af det afledte skattekrav, vil den foreslåede 3-årige forældelsesfrist imidlertid betyde, at disse fristgennembrudsgrunde bliver tilnærmelsesvis illusoriske, da forældelse herved kun rent undtagelsesvis ikke vil være indtrådt på det tidspunkt, hvor ændringen bliver aktuel.

Det foreslås på denne baggrund, at det afledte skattekrav ikke skal være afskåret af den 3-årige forældelsesfrist, jf. § 3 i det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven), men i lighed med andre tilfælde af ekstraordinære ansættelsesændringer alene undergives en absolut forældelsesfrist på 10 år.

I forhold til de gældende regler indebærer forslaget, at forældelsesfristen for krav afledt af en ansættelse foretaget efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2 og 3, eller en fastsættelse af afgiftstilsvaret, jf. § 32, stk. 1, nr. 2, forlænges fra 5 år til 10 år.

– *Skatterådets ændring af en ankenævnsafgørelse – skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6*

Ifølge skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6, kan en ansættelse ændres uden for den ordinære ansættelsesfrist i tilfælde, hvor Skatterådet udnytter sin kompetence til at ændre en åbenbart ulovlig afgørelse truffet af et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn, jf. skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3.

Fristudvalget fremhævede, jf. betænkning nr. 1426/2003 om frist- og forældelsesregler på Skatteministeriets område, at behovet for en særlig hjemmel til at foretage ekstraordinære ændringer som følge af ændring af en skatteankenævnskendelse beror på, at kendelsen fra skatteankenævnet typisk vil blive afsagt efter udløbet af den ordinære ansættelsesfrist. Fristudvalget anbefalede på denne baggrund, at der som hidtil skulle være adgang til ekstraordinære ansættelsesændringer i disse tilfælde.

Skatterådets revisionskompetence blev med skatteforvaltningsloven, jf. lov nr. 427 af 6. juni 2005, begrænset i forhold til det tidligere Ligningsråds revisionskompetence. Rådets revisionskompetence kan alene anvendes i tilfælde, hvor et nævnsmedlem eller en embedsmand gør Skatterådet opmærksom på en nævnsafgørelse, som den pågældende finder åbenbart ulovlig. Derimod har hverken Skatterådet eller told- og skatteforvaltningen pligt til at føre aktivt tilsyn med ankenævnene.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at i de få tilfælde, hvor Skatterådet udnytter sin kompetence til at ændre en ankenævnskendelse, bør krav i anledning heraf ikke begrænses af en kort 3-årig forældelsesfrist.

I de tilfælde, hvor Skatterådets revisionskompetence og dermed ændringer af ansættelsen uden for den ordinære ansættelsesfrist aktualiseres, vil forældelsen ifølge § 21, stk. 2, i det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) være afbrudt også for myndighederne, hvis sagen ind-